

YELKENSİZ

Şiir Dergisi
(Kuruluş: 2013, Kurucu: Furkan Çirkin)
2024 / Yıl: 11 / Sayı: 36

Hazırlayan:
Furkan Çirkin

Şiirler:

M. Suphi Yalman, Furkan Cesur, Mücahit Aygören, Pınar Dinçata,
Yener Çetin, Kaan Eminoğlu, Ahmet Şerif Doğan, Erkan Kenan
Durmaz, Muhammet Çelik, Fikret Yazıcıoğlu, Serhat İlhan,
Sema Ayşe Mercan, Gülsüm Işıldar,
Hasan Çelikkol, Adil Başoğlu,
Yusuf Ferhat, M. Suphi
Yalman, Mustafa Turay,
Toprak Şems Tezcan.

Ping-Pong Masası:

Elif Burcu Özkan - Burçin Laçın Altay

Kendi Kendine Söyleşi:

Şahin Taş

Kendi Kendine Eleştiri:

Yasin Gedik

Kitapsızlar:

Çağlar Gülcan

Poet Death Note IV /Şair Ölüm Defteri IV:

Nesimi

Şiirimiz Sahiden Yaşayacak Mı?: Mirza Şahin

İç Kapak ve İç Sayfa Çizimleri: Tuğcenur Aldeniz, Fatoş Durmaz
Facebook-Twitter:@yelkensizdergi/**Instagram:**@yelkensizdergii

Şiir ve diğer Gönderiler için İletişim: yelkensizdergi@gmail.com

DAĞINIK BİRKAÇ

~

Yener Çetin

1/

Su, aziz ol ömrünce, hiç ölme
Her zaman gülümse gözlerimin içinde.

2/

Bitmeyen bi gece olsun özgünlük
Bitirilemeyen bi kitap, bi incelik.

3/

Sessizlik hep uykulu bakar geceye

4/

Buruk ve tatlı, paltolu ve meraklı
Her zaman aşılmaz bi dağ gibi ipuçları.

ÇİRKİN

~

Kaan Eminoğlu

Furkan Çirkin'e

Adamda
Yüz değil töz iyi olacak
Balıkları attığı ağla değil yazdığı şiirle tutacak
Şair gibi yaşayıp memur gibi ölecek
Okyanusu görmeden paçayı sıvamayacak
Bir şaire bu soyad o zaman yakışır ancak

Duyanda
Göz değil söz hasarı bırakacak
Ne kömür ne başka yakacak
Bir merhabayla iç ısıtacak
Ölümlü dünyaya gönüllü düğümlenecek
Bir sıkıntının yasını, bataкта kozun asını tutacak
Bir şaire bu soyad o zaman yakışır ancak

*image
not
available*

*image
not
available*

KENDİ KENDİNE SÖYLEŞİ*

*“her yer
beton!..
kıra kıra
gidelim!”*

~ Şahin Taş ~

**Uzanıp kendi yanaklarımdan öpüyorum*

Şahin Taş:

Beni bir şair bir şiirinde yazsaydı:
Ahmet Muhip Dıranas, Olvido

Beni bir yazar bir kitabında yazsaydı:
Sait Faik Abasıyanık, Lüzumsuz Adam

Beni bir yönetmen bir film olarak çekseydi:
Lewis Milestone, Fareler ve İnsanlar

Beni bir antik Yunan tanrısı yaratsaydı:
Kibele

Ben bir isim olsaydım:
Yalın

Ben bir renk olsaydım:
Mavi

Ben bir şehir olsaydım:
İstanbul

Ben ...?... bir hayvanım:
Şiir yazabilen

En sevdiğim mısram:
her yer beton!.. kıra kıra gidelim!

En sevdiğim şiir başlığım:
Kısa Yaz

*image
not
available*

*image
not
available*

KİT ~ APS ~ IZLAR

Çağlar Gülcan

2006 yılında Ankara'da doğdu, 7 senedir edebiyatla uğraşıyor, genellikle şiir olmak üzere deneme ve öykü yazıyor. Lise 12. sınıf öğrencisi. Amatör fotoğrafçılık yapıyor. Felsefe, sosyoloji ve edebiyatla ilgileniyor.

Saatlerin İçinde Zamana Sıkışmış Bakışların

her şey her şeyden bir kuş gibi sıyrılıp giderken.
belki de kalbime, her zamankinden daha riyakâr
bir şekilde sarılıyor yorgunluk.
o bakışlarından yoksunum birkaç saattir, gündür,
aydır, yıl mıdır?
ben onu bunu bilmem, fakat bana da sorma zaten.
bu duvarı aştım, bunu da aştım, belki de bir diğerini de
fakat Can ağabeyin 'Sevgi Duvarı'nı aşamadım
alışkın mı neyim, alışagelmiş miyim neyim.
arada bir boş bakışlarım saatlere doğru yönelir.
bakışlarım; genel olarak durmuş saatlere yönelir.
duran saatlere bakıp;
sabah mı akşam mı durduğunu tahmin etmeye çalışırım.
boş bakışlarım boş faaliyet gösteren düşüncelere geçer,
oturduğum yerde uyuya kalırım.

/ Geçenlerde rüyamda: güneşli olmayan günleri,
güneşli yapan bir süper kahramanla tanıştım.
herkese çokça selamı var, özellikle bakışlarına /

DEHNOE IV

Şair Ölüm Defteri IV

NESİMİ

Gelmiş geçmiş en büyük şairlerden Nesimi'yi ulema, "küfür"le itham ederek hakkında ölüm fermanı vermiştir. Şiirlerinin İslam'a aykırı olmasının cezası olarak boynu vurulup öldürülmesi bile yetmemiş olacak ki vücudunun derisi de yüzülmüştür.

Yunus Emre'nin ölümünden yüzlerce yıl sonra bile korka korka Yunus'u ve şiirlerini "küfür"le itham eden, Yunus'un şiirlerinin okunmasını bile İslam'a aykırı sayan Ebussuud gibi ulemalar, Nesimi'den sonra da hep var olmuşlardır. Nesimi ise bu korkak ulemaların en fazla kin kustuğu şairlerden biri olmuştur.

*"Kâh çıkarım gökyüzüne seyrederim âlemi
Kâh inerim yeryüzüne seyreder âlem beni"*

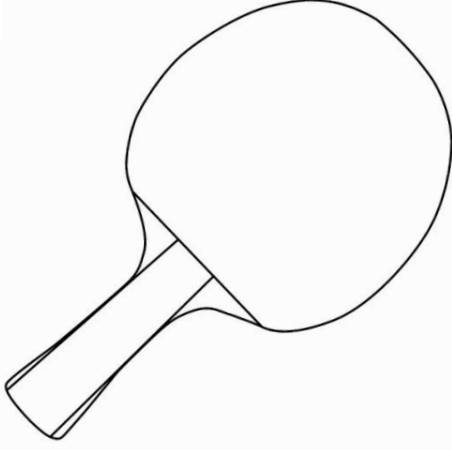
*"Har içinde biten gonca güle minnet eylemem
Arabi Farisi bilmem, dile minnet eylemem"*

*"Bugün buldum bugün yerim, hak kerimdir yarına
Rızkımı veren Hüdâ'dır kula minnet eylemem"*

*"Nesimi'ye sordular ki, yârin ile hoş musun
Hoş olayım olmayayım, o yâr benim kime ne"*

*"Bende sığar iki cihân ben bu cihâna sığmazam
Cevher-i lâmekân benim kevn ü mekâna sığmazam"*

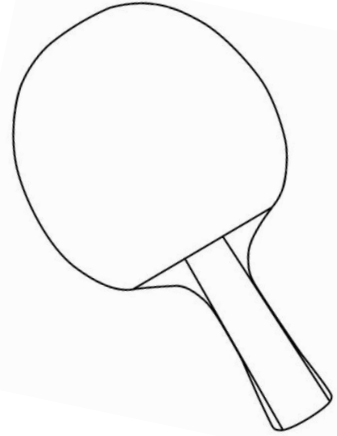

Ping-Pong Masası*

Burçin Laçın Altay
Elif Burcu Özkan

**Ha Sezai ha ping-pong masası*

*image
not
available*

*image
not
available*

ŞEYTAN'IN HÜSRANI

~

Toprak Şems Tezcan

sınırları zorlayarak
yıkacağız sınırları
ya da sadece, aşacağız

kabullenme zamanı geldi
fanileri, ölümsüzleri, olduğu gibi
fakat bunun için bir şey yapamayız
bunun için sadece bir şey
-olabiliriz-

ölüm artık çok olacak
ama bedenen ya da ruhen değil
kurtulmak isteyenlerin
çırpınıp, sıkışıp kalanların;

ö

l

ü

m

ü

.

.

.

.

.

*image
not
available*

*image
not
available*

ŞİİRİMİZ SAHİDEN YAŞAYACAK MI?

Mirza Şahin

1956'da Ece Ayhan "Kantocu peruz sahiden yaşadı mı patron?" diyerek oldukça isabetli bir soru sormuştu. Burada Peruz Terzakyan'ın varlığından şüphe etmiyoruz, Ahmet Rasim'in Fuhs-i Atik'i ile de yan yana geldiğinde soru yerini bulacaktır. Mesele nefes alıp verme meselesi değil, bir nasıl sorusudur. 2024'te bu soruyu öncelikle "Şiirimiz sahiden yaşıyor mu?" şeklinde sorabiliriz kanımca. Yaşıyorsa ben bir de nerede sorusunu ekleyeceğim, şiirimiz nerede yaşıyor? Bu iki soruyla bulunduğumuz duruma yabancılıktan kurtulabiliriz.

Yaşadığımız çağı hesaba katmadan bir işe kalkışmak bizi yolumuzdan saptırabilir. Fakat bu, getirdiği her durumu benimsemek anlamına gelmemeli. Neleri reddetmemiz gerektiğini bilmek zorundayız. Bulduğumuz toplumdan bağımsız değiliz. Türk şiiri -özellikle Tanzimat'tan sonra- siyasi gelişmelere paralel olarak tavrı aldı. Balkan Savaşları, 60 Darbesi, 80 Darbesi... Dünyadaki değişimlere kulak tıkamayalım elbette fakat ithalatın belirli bir nedeni vardır. İhtiyaç tespit edilir, kendimize yetemiyorsak dışarıdan alınır. Bu noktada "Neye ihtiyacımız var?", "Biz kimiz?" ve "Bizim olanla üretebilir miyiz?" soruları hiç sorulmuyor. Dışarıya bakarken yanlış şeylere yöneliyoruz. Yumurtaya ihtiyacımız varken süt almaktan ya da cüce buğdayın, beyaz ekmeğin ülkeye girişinden bir farkı yok bu durumun. Şiir, konfor alanı içinden çıkmaz. Kendimiz için yazmıyoruz. Sadece kendimiz için yazıyorsak neden yayımlatıyoruz?

*image
not
available*

*image
not
available*

*image
not
available*

*image
not
available*